

Immanuel - Bůh s námi

Introit: *Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel, to jest přeloženo 'Bůh s námi' Mt 1,23`*

Slovičko pro děti:

Viera Hošková o lásce a porozumění na příkladě prstů jedné ruky.

Text čtení: Iz 9,1-6 + 7,14-15 (*Immanuel*)
Mt 2,1-12 (*mudrci*)

Kázání:

Milí hosté, milí domácí víry, příští neděle je první adventní. Možná si to ani neuvědomujete, ale období vánoc a novoročních svátků je pro každého kazatele a faráře nejrušnější a nejzanepřázdňenější úsek roku. Krom běžných povinností, přicházejí úkoly mimořádné. Mimořádná setkání, mimořádné programy, mimořádné návštěvy atd. Možná právě proto Vám moje osobní zkušenosti pomohou v otázce, „Jak nalézt potřebný pokoj a ztišení se o svátcích.“

První potřebné je zlomit a vysvobodit se z předsudku, že vánoce je jen samý spěch a shon. Tomu se říká: „duchovní svázanost“. Byla způsobena mnohaletou tradicí. Nebo tím, že už naše maminka a babička a prababička byli o svátcích nervoznější než kdy jindy a na nás se to přeneslo. A nebo se v nás docela jednoduše zasekly slova písničky za komunismu tak často hrané: „...bylo toho trochu moc...na rok na klid nárok zas až do vánoc... vánoce vánoce přicházejí...“ Možná bude tedy docela objevné zjistit, že vánoce se dají prožít také v pokoji, klidu a míru.

Pravdou je, že na každého z nás přicházejí o vánocích zvláštní požadavky, ale proč? Nejsou to jen tradice o nichž si myslíme, že je musíme dodržet? Kdo to řekl? Kdo nám to přikázal? Nejsme snad svobodní lidé? Minulou neděli jsme si připomínaly státní svátek Boje za svobodu a demokracii. Zvítězili jsme ale sami u sebe nad otroctvím kvality a kvantity, tradic a veřejného mínění? Vymanit se z toho neznamená nemít to. Znamená to - nemít to **za každou cenu!** Nelpět na tom. Když věci, které k vánocům patří budou pak díky za ně a když nebudou, pak to nic nesebere na atmosféře vánoc.

Tedy vymanit se z toho, co jsem nyní pověděl, tomu se říká: „Duchovní rozvázání“ Možná je zde někdo, kdo potřebuje podobné duchovní rozvázání. Možná v tuto chvíli někdo objevil, že je svázán mýněním druhých, tradicí, formou a nemůže se svobodně nadechnout, svobodně vychutnat atmosféru vánoc, radostně slavit nadcházející advent. Že se mu v hlavě stále honí, co všechno je třeba zajistit a připravit. To je duchovní svázanost. Je to nesvoboda, otroctví a povázanost. Nestačí říci si: „nebudu na to myslet“, protože myšlenky samy od sebe budou stále přicházet. Tady je třeba modlitba. Modlitba při níž ve jménu Božího Syna rozvážeme duchovní otroctví naší mysli. Zkus to nejprve každý sám u sebe a když to nepomůže, odvaž se požádat svého manžela nebo manželku o společnou modlitbu. Platí zaslíbení Pána Ježíše Krista: „*Kde se dva z vás v mém jménu shodnou v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský otec jim to dá*“ Společná modlitba dvou manželů, nebo rodičů spolu s dětmi má obrovskou duchovní sílu. Neobstojí žádná moc temnosti tam, kde se rodina semkne ke společné modlitbě ve jménu PJK. Máme zbraň silnější než jsou zbraně hromadného ničení. Ty dokáží jen zničit, ale naše zbraň dokáže vysvobodit z otroctví!

Když se nám tedy podařilo to první - oprostít se od duchovní povázanosti o tom, co se musí o vánocích udělat, může zaslechnout to druhé. To, co už není věc nebo věci dělající vánoce vánoce, ale čin Boží lásky k tomuto světu. To slovo: **Immanuel** - „Bůh s námi!“ Někdo si řeknu: „Zvládnou obojí! Uklidím, upeču, naklidím, vyzdobím a ještě ve svém srdci uvítám příchod Krále slávy!“ NEZVLÁDNEŠ! Už jednou, kdysi dávno se o to pokusila Marta a její sestra Marie z Betánie. Ani jedna z nich nezvládla obojí. Buď pracovala a Ježíše neslyšela a nebo nepracovala a Ježíši naslouchala. **OBOJÍ NAJEDNOU SE ZVLÁDNOUT NEDÁ!** Nejde o fyzickou zdatnost, nebo dobrou organizaci práce. Jsou to zase duchovní principy, které nejde obejít tak aby se „*vlk nažral a koza zůstala celá!*“ Je to buď a nebo!

Mým vzorem, jak vstoupit do adventního času jsou mudrci z východu: Co vlastně dělá vánoce vánoce? Nejsou to zvyky. Nejsou to koledy ani cinkot zvonků. Nejsou to ani děti a jejich zářící oči z lesku blýskavých ozdob a dárků. Vánoce dělá vánoce **láska!** Ta láska, kterou bůh má k nám a ta, kterou my máme jednak k Němu a pak k sousedům. Na co se vyšli podívat ti králové z východu? Kvůli čemu putovali z daleké země, dny a týdny? Pro koho připravili cenné poklady. Oni si museli udělat čas, museli na několik měsíců zrušit své závazky, schůzky a povinnosti. Vyjeli a putovali, aby se poklonili malému nemluvněti v prostém domě chudých rodičů. Čekali na Boha, logicky přijeli do hlavního města, kde by se budoucí král mohl narodit. A protože čekali výhradně na Boha a své představy o králi nedali do popředí, nebyli zklamáni malým dítětem v prostém domě. Věřili, byli poslušní, dokázali se pokořit a udělat čas. To jsou čtyři vlastnosti, které letos i my potřebujeme, abychom spatřili dítě v jeslích a nepřeslechli zvěst: „Dnes se **Vám** narodil Spasitel“ a vstoupili i k nám domů a do našeho srdce slova: „**Pokoj Vám!**“

1. Pokorní:

Mudrci byli pokorní. Přestože čekali lesk královských komnat, přijali a uvítali i skromný dům a chudé dítě. Nepohrdli! *Ž 69:33 Pokorní to spatří a budou mít radost; kdo se dotazujete na Boží vůli, okřeje v srdci.*

2. Poslušní:

Byli poslušní, nedali na své zkušenosti a své vjemy, ale poslechli znamení hvězdy, i když čekali něco docela jiného. *Ex 19:5 Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země.*

3. Věřili:

Věřili, to znamená - Čekali na Boha - v pokoře a poslušnosti, ochotni přijmout cokoli a podrobit se čemukoli. To je víry. Poslušnost s pokorou a očekáváním. *J 6:29 Ježíš jim odpověděl: "Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal."*

4. Nespěchali:

Nespěchali, udělali si čas, měli čas jen a jen na Boží království. *Iz 28:16 Proto praví toto Panovník Hospodin: "Já to jsem, kdo za základ položil na Sijónu kámen, kámen osvědčený, úhelný a drahý, základ nejpevnější; kdo věří, nemusí spěchat*

A proto našli. Proto neodjeli zklamáni, ale plni radosti, proto ve svém srdci uvítali krále všech králů, proto se jim otevřeli oči, proto první vánoce, první narozeniny krále králů oslavili nejen blahopřáním, ale pokoj Boží a radost, kterou anděl zvěstoval pastýřům, se usídlila též v jejich srdci.

Immanuel:

Matouš 1:23 'Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel', to jest přeloženo 'Bůh s námi'.

Překvapující shoda mezi starým Izajášovým proroctvím a nepochopitelným současným stavem panny Marie přesvědčila poctivého Josefa aby poselství anděla uvěřil a uznal, že v případě jeho snoubenky nejde o cizoložství, ale velký a jedinečný

záračný Boží čin. O co to vlastně šlo v tom starozákonním proroctví? O slovo do situace v níž se Izraelský lid v době panování svého krále Achaze ocitl. O slovo do válečného ohrožení mocnou Asýrií. O slovo do konkrétní situace, zda má uzavřít smlouvu se Sýrií a sev.Izraelem proti Asýrii. Achaz se bojí. Neví, váhá. Sýrie a sev.Izrael se rozhodují Judsko potrestat. A král Achaz se bojí a bojí. Prorok Izajáš mu říká: „Neboj se! Síla tvých nepřátel bude oslabena, zeptej se Hospodina, odpoví ti.“ Král však stále váhá a neví. Prorok Izajáš králi oznamuje, že Hospodin dá lidu Judska znamení - neprovdanou ženu, která čeká dítě a porodí syna, jemuž dá jméno Immanuel - to jest „Bůh s námi!“ A Bůh byl skutečně s Judským lidem. Škoda, že král Achaz neuvěřil, že odmítá znamení Immanuele a obrací se na asyrského krále. Vždyť znamení narozeného syna neprovdané dívky bylo znamením od Hospodina, že Hospodin svůj lid zachrání z rukou všech jeho nepřátel. Jak mocné Asýrii, tak prskající Sýrie i sev.Izraele. Tím král a jeho nástupci způsobili zkázu Judska. Pozůstalému lidu však Hospodin slibuje, že přijde jiný Immanuel. A právě v něho mohli doufat a v něm hledat spasení.

Achaz tedy neuvěřil, ale Hospodin své znamení lidu neodňal. A Josef nyní, vztahuje toto dávné proroctví do své doby a do své situace a uvěří, že Hospodin nezapomněl na svůj lid. Hledí na Marii, svoji snoubenku a žasne nad tím, že Hospodin jedná vždy jinak, než by člověk počítal. Přestává se bát co lidé řeknou, přestává se cítit svojí snoubenkou podveden, přestává se ptát a začíná věřit. Věřit Bohu, který je tak předivný a tak nevyzpytatelný. Začíná věřit a poslouchat. Jako později ti mudrci. Naslouchat, věřit a v pokoře poslouchat. To později zachrání život nejen jemu a jeho snoubence, ale i dítěti.

A tak dávné proroctví Immanuele, které mělo zbavit strachu krále Achaze avšak nepomohlo mu, dosahuje svého významu až nyní. Boží Slovo teď teprve vykonává k čemu bylo posláno. Josef se přestává bát a přijímá Marii, svoji snoubenku, k sobě. Kdyby jen věděl, kolika lidem toto dítě ještě pomůže! Kolika lidí zbaví strachu. Jak znásobí Boží zaslíbení a kolik lidí se díky němu zase začne smát!

Toužíte po Boží radosti a pokoji? Toužíte novém ujištění, že i TOBĚ, TOBĚ se narodil Boží Syn? Víím, že toužíte, proto jste zde. Když se Boží Syn narodil na svět, první to věděli andělé, měli za úkol to říci nejprve pastýřům a prvá slova andělů byla NEBOJTE SE! Tak Bůh přichází i dnes, se slovy "NEBOJTE SE", je čas milosti, nepřicházím jako trestající soudce, přicházím jako malé dítě, abyste se mě NEBÁLI a zvěstují vám VELIKOU RADOST. Radost, která bude VŠEMU LIDU ZEMĚ. Přicházím k vám, jako ten, kdo vás má velice rád. A říká: „mně na Vás záleží. Já vůbec nechci abyste zemřeli věčnou smrtí pro své hříchy, ale abyste žili věčným životem v mé rodině.“

Tak tedy přichází Bůh na svět. Tak přichází i letos. A možná už příští rok tomu tak nebude, možná že příští rok nebude již dítětem, které dává sebe sama, ale spravedlivým soudcem, které sežehne každou nepravost. Dnes však ještě ne. Dnes je dítětem a beránkem, beránkem, který jde k oltáři aby byl obětován.

BŮH S NÁMI-IMMANUEL, tak nám to zaznívá i letos: „BŮH CHCE BÝT S NÁMI“

Moje dcerka si hraje v dětském pokoji, najednou ji napadne, že chce být se mnou, vstane a jde za mnou. Náhodou jsem srovná ve své pracovně. Ona jde dolů domem, otevře dveře vejde a chce být se mnou. Když nemám čas a nevěnuji jí pozornost, zase odejde, když všeho nechám, obrátím se k ní - **zůstane**.

Bůh chce být s námi - IMMANUEL-BŮH S NÁMI - vstává a ve svém Synu - Ježíši Kristu přichází; stává se člověkem, v podobě člověka jde k nám aby byl s námi. Nejen chvíli, ale na věky. "Dítě narodilo se nám, syn dán jest nám..." ...Obrátím se tedy ve své pracovně k němu a přeruším práci. Abych byl s Ním. Nechám všeho a vypravím se

na dalekou cestu, jako ti mudrci. A to jen proto, abych jej - KRALE SLAVY - našel, uvítal
ve svém srdci a zůstal s ním.

Amen